

Anne Sexton

Visat núm. 1

(gener 2006)

per Montserrat Abelló

Anne Sexton (1928-1974). Filla d'una família benestant, Anne Sexton (Anne Gray Harvey) va néixer a Newton, Massachusetts, Estats Units. La poesia d'Anne Sexton trasllueix la seva lluita per superar els seus estats d'ànim depressius. Escriu una poesia altament original, en què ho qüestiona tot: Déu, la vida, l'amor —mai apassionat—, el sexe, com ho fa en «Cançó per a una dama», o les basades en rondalles d'infant, enfocades des de la sexualitat que algunes amaguen, com en el poema «Rapunzel». Tot i la seva duresa i ironia no hi ha amargor, i alguns poemes traspuen un sentiment de pau espiritual com ara «El silenci».

Anne Sexton s'educà en el Garland Junior College de Boston i en el Radcliffe Institute. Fou professora a l'Institut Wayland i de creació literària a Harvard, Radcliffe i a la Universitat de Boston, a més, va ser nomenada doctora *honoris causa* per les universitats de Tufts i Fairfield i del Regis College. Li concediren diversos premis, un d'ells el Pulitzer de poesia 1967 per *Live or Die*. Va publicar vuit llibres de poesia: *To Bedlam and Part Way Back* (1960), *All My Pretty Ones* (1962), *Live or Die* (1966), *Love Poems* (1969), *Transformations* (1971), *The Book of Folly* (1972), *The Death Notebooks* (1974) i, postumament, *Words For Dr. Y-Uncollected Poems* (1978). La seva poesia ha estat recopilada dins *The Complete Poems* (1981) i *Selected Poems* (1988); i l'obra en prosa dins *Anne Sexton. A Self Portrait in Letters* (1979).

Encara que sovint és inclosa entre els Confessional Poets, seguidors de Robert Lowell, preconitzadors d'una poesia intimista més lliure, no s'hi sent adscrita ja que, generalment, ens parla d'una manera més objectiva, tant si ho fa en primera persona o en llargues i atrevides seqüències com en «The Jesus Papers». Ella mateixa ens ho explica: «Moltes poetes tenen un pensament que emplen d'imatges... Però jo prefereixo persones en una situació, en una acció, en una escena, davant d'una pèrdua i d'un guany, i aleshores, en acabar, trobar-hi el pensament (els pensaments que no sabia que tenia fins haver-la escrita)». Tanmateix els resultats són sempre rics d'imatges i de registres plens de sorpreses, fruit de la seva atrevida i excepcional imaginació, d'una lucidesa a frec de bogeria.